

2010

Overganger for ASK brukere

fra foreldre til foreldre

Kjellaug Grønås, og Jannicke Grønås

ASK- studiet Høgskolen i Vestfold

2009/2010

Som foreldre kan vi oppleve at overganger for barna våre føles skremmende og energikrevende. Vi må legge til rette for at barna kan mestre dem og komme styrket gjennom dem. Gjennom dette heftet ønsker vi å gi noen tips fra foreldre til foreldre.

Ansvar

De ulike institusjonene har alle et ansvar for å legge til rette for samarbeid. Slik lovverket er i dag regnes ASK-brukere inn under begrepet spesialpedagogisk hjelp og spesialundervisning. Samarbeidet mellom barnehage og skole er omtalt i både Rammeplanen for barnehagen og Læreplanverket for Kunnskapsløftet. Vi skal kunne forvente at både mottaker og avgiver tar ansvar i samarbeid med oss.

Tverrfaglig samarbeid

Vi bør slippe å forholde oss til mange ulike instanser, men møte et koordinert og handlingsrettet tiltaksapparat.

Rundt barn med særskilte behov bør det opprettes en ansvarsgruppe, og målet med denne er å samordne tiltakene og planene for å gi et helhetlig tilbud til barnet og familien. Denne bør ha en sentral rolle for å sikre overganger og oppstart.

"Det bør utarbeides en plan for overgangen, hvor det avklares hvem som har ansvar for hva, når og hvordan. Ansvarsgruppa bør også ha ansvar for møter om overgangen mellom barnehage og skole." (Veileder "Fra eldst til yngst", Kunnskapsdepartementet 2008

Kompetansebygging

Vi er ekspertene på våre egne barn, og vår stemme bør lyttes til. For at mottaker skal være i stand til å ta imot våre barn må det legges opp til en systematisk opplæring i god tid før overgangen. (1-2år) Det er viktig at mottaker har fått innføring i bruken av kommunikasjonshjelpemidlet før barnet skal starte. For å bli kjent må vi kunne kommunisere.

Opplæring av mottaker

Avgiver sitter på kompetanse og erfaringer som mottaker kan dra nytte av. Det bør derfor avsettes tid og ressurser til et samarbeid både i forkant og etterkant av overgangen. Dette vil også gjøre oss tryggere på at barnet blir forstått og får den oppfølging det er behov for.

Noen ganger er det nødvendig med opplæring fra eksterne instanser, som eksempel Stats Ped, Nav Hjelpemiddelsentralen, Habiliterings Team, Pedagogisk Psykologisk Tjeneste ol.

Hvordan barnet kommuniserer

Ofte er barnets kommunikasjon sammensatt av kroppsspråk, lyder, gester og hjelpemidler. Dersom barnet har egne tegn må mottaker få opplæring i disse.

Skjematisk forslag til overgangsrutiner		
Når	Hva	Ansvarlig
1 ½ år før overgang	Behovene synliggjøres skriftlig for mottaker	Leder, avgiversted
1år før	1.Administrativt møte mellom mottaker og avgiver. 2. Gjennomføre besøk jevnlig 3. Intern planlegging og opplæring i kommunikasjonshjelpemidlet	1.PPT, avgiver 2.Avgiver og mottaker 3.Mottaker, eksterne innstanser
½ år før	1.Intensivere besøk 2.Veiledning av nytt personell 3.Observasjoner og deltakelse av barnet i kommunikasjon 4.Ansvarsgruppemøte	1.Mottaker 2.Avgiver, foreldre 3.Mottaker 4.Ansvarsgruppas koordinator
3-4 måneder før	1.Overføringsmøte	1.Leder mottaker
Ved start	1.Oppfølgingskurs i kommunikasjonshjelpemidlet 2. Oppfølgingsamtaler	1. Nav HMS 2.Mottaker og avgiver.
Etter 1-2 måneder	Foreldre samtale	Mottaker

Dette er et generelt forslag til forberedelser i forbindelse med overganger. Vår erfaring er at det er lurt å starte i god tid uansett alder.

”Godt og systematisk samarbeid mellom barnehage og barnetrinn, barnetrinn og ungdomstrinn, ungdomstrinnet og videregående opplæring skal bidra til å lette overgangen mellom de ulike trinnene i opplæringsløpet” (Læringsplakaten, Utdanningsdirektoratet 2006: 33)

Eg kan!

*Eg skriv ikkje fint, og eg les ikkje fort,
så meg er det lett nok å terge.*

*Men når det gjeld det å springe av stad som ein hjort,
å dukke i elva å klatre i berget...*

*Jau, det kan eg greie, ja, det går nok an
om nokon vil seie dei trur at eg kan!*

Ingvar Moe